

*Шеърят
бўстони*

Дилдора ҲОЖИМИРЗАЕВА

**БАҲОРНИ
СОҒИНГАН
БОҒИМ**

(Шеърлар)

«Ҳаёт» нашриёти
Андижон - 2006 й.

84(59)6-5 Бадий адабиёт-
Шеърлар

№ 32033
09,

Муҳтарам шеърхон!

Ҳаётни, табиатни, одамларни жонидан ортиқ севган Дилдора-нинг ушбу биринчи китобига унинг она-Ватан, вафо-садоқат, эзгулик, дўстлик, она, севги каби ўлмас мавзулардаги шеърларидан бир қисми жамланди.

«Баҳорни соғинган боғим» - шоиранинг армонли юрагидан чиққан ҳароратли, дардли аланга учқунлари.

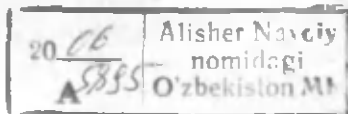
Азиз ўқувчи! Бу шеърлар сизга ҳам манзур бўлишига, дилингизга чўғ ташлашига ишониб қоламиз.

№ 32033
09,

Ҳожимирзаева Дилдора. «Баҳорни соғинган боғим». Шеърлар.

11-17-05
ХГ-ДХ ———— ША
07-12-05

С. «Ҳаёт». А. 2005.

Муҳаббатдан сўзлаб кетган қалб...

Тақдирнинг ёзиғи... кимга қандай битилган, бандасига ноаёндир. Баъзан у ўта шафқатсизлик қилади: эндигина гуркирашни бошлаган ниҳол бирдан панд беради, нафис атрини таратаётган гул ногоҳ сўлади. Сабабини билолмай қоламиз, вақтида парвариш қилолмаганимиздан ўкинамиз.

Қалби эзгуликка йўғрилган, ўзга қалбларга ўзидан маъсум нур таратаётган, ўзгаларни гўзалликларга ошно этаётган инсонлар дунёни тутиб тургувчилар, дунёни омон сақловчилар, деймиз. Аммо афсуски, баъзан ана шундай нодирқалб инсонлар тириклигида эътиборимиздан четда қолиб кетади.

Дилдорахон Ҳожимирзаева эндигина гуркираётган ниҳол чоғида, шеърят гулшани ичра эндигина атрофга нафис бўй таратаётган гунча чоғида ёруғ дунёни тарк этди. Унинг ҳеч кимникига ўхшамаган латиф қалби, ҳали борича намоён бўлолмаган зариф назми бор эди.

**Боғларингда ҳасратли булбул бўлиб сайрасам,
Сочларимни армонли нафасинг-ла тарасам,
Ой чиқмаган кечалар юлдуз каби порласам,
Адаштириб хаёлинг олислардан чорласам.**

Армонли нафас билан соч тараш - Дилдоранинг кичик кашфиёти. Бундай ўзига хос сатрлар унинг машқларида талайгина. Асосийси унинг ёзганларида

дард бор, ўзи тўйиб яшай олмаган ҳаёт лаззати, гўзаллиги бор.

Тўлиб-тошиб кетса-ю юрак,
Севгинг агар топталса ерда.
Сўлса ногоҳ ишқ очган куртак,
Муҳаббатнинг қалби қаерда?
Бошларингни урсангу тошга,
Тунда бир зум юмилмаса кўз,
Етармикан ул қалам қошга,
Юракларда яшаётган сўз!

Дилдорадан ана шундай юракларда яшай оладиган сатрлар қолди. У бокира туйғуларини, соф ва улуғ муҳаббатини шеърларига жойлаб кетди.

Ёш шоира қалбига ўтли ва тоза муҳаббат балки Улуғнорнинг жафокаш тупроғига пайваста тарзда жо бўлгандир. Балки у бу дунёга ана шундай покиза туйғулар тасвирини чизиб кетиш учун, инсонларга меҳрдан, муҳаббатдан сўз айтиб кетиш учун келган-у, вазифасини адо этиб кетгандир?..

Таскин шуки, у ўзидан из қолдира олди. Орзулари осмон қадар юксак, туйғулари заминдек ҳокисор бўлган шоиранинг охирати обод бўлсин!

ХУРШИДАБОНУ,

Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси
Андижон вилоят бўлими раҳбари.

ҲАЁТ

Ҳеч кимга дил ёриб айта олмадим,
Юракни тирнаган дардларим куйиб.
Кечиб бу саҳродан кета олмадим,
Сочиб куявердим шу чўғни суйиб.

Ҳеч кимга дил ёриб айта олмадим,
Чин ишқим банд этган масрур хаёлни.
Ўнгимдан тушимни ажратолмадим,
Жаннатда кезгандек кўриб висолни.

Ҳеч кимга дил ёриб айта олмасам,
Шеъримга дардимни сўзлаб берарман.
У мени жим тинглар, сўзламаса ҳам,
Мен уни бир умр ҳаёт биларман.

МЕҲРНИНГ ЮРАГИДА

Боғларингда хасратли булбул бўлиб сайрасам,
Сочларимни армонли нафасингда тарасам.
Ой чиқмаган ярим тун юлдуз бўлиб порласам,
Адаштириб хаёлинг олислардан чорласам.

Ором билмас юрагим бошингни эгганингда,
Топармиди, айт, қарор, сен азоб чекканингда.
Яна келиб хаёлим торини чертганингда,
Дарё бўлар кўз ёшим айрилиб кетганингда.

Исён қилар туйғулар, ғурур қаддин букмайди,
Ишқ бу ўйин эмасдир, оғир савдо юклайди.
Бизлар уни тушунсак, кўзимиз ёш тўкмайди,
Муҳаббат, бил, меҳрнинг юрагида кўклайди.

БАҲОРЛАРНИ СОҒИНГАН БОҒИМ

Салом, баҳорларни соғинган боғим,
Бағрига лолалар сиғинган тоғим.
Кўнгил муҳаббатдан гуллаган чоғим,
Сени соғинаман, гулгун яноғим.

Ғариб ҳолимдан бир хабар олиб кет,
Кел бағримга ёнган чўғни солиб кет.
Кетсанг гар, умрбод мени олиб кет,
Ўчиб қолмасидан бевақт чирогим.

Кутиш ҳам шунчадир, етиш ҳам шудир,
Ошиқни мажнундай этиш ҳам шудир.
Ютқазмиш шунчадир, ютиш ҳам шудир,
Бир боғ сомон янглиғ бўлди нигоҳим.

БЕВАФО ЁР

Бевофо дунёга айтиб дардимни,
Оғир қадам босиб ўтиб борардим.
Қайтаргим ўзимга муҳаббатимни,
Дилда юз, минг қайғу ютиб борардим.

Ўтаман иккимиз юрган йўлакдан,
Ҳувуллайди юрак, ҳувуллар боғлар.
Менга чин дилингдан берган тилакдан
Биргина ёд бўлиб қолди бу чоғлар.

Унут дейман мени бир озга фақат,
Ёдимдан бир лаҳза кетмагин силжиб.
Сен вафо қилмадинг, қилмадинг шафқат,
Мен эса яшарман руҳингни қучиб.

МЕН СЕНИ

Мен сени бир умр излаб ўтаман,
Кўзлардан тўкилган япроқ қатидан.
Баҳорда ҳолимдан огоҳ этаман,
Ғунчага битилган армон ҳақида.

Мен сени бир умр излаб ўтаман,
Тунлар бағри ярим ой шуъласида.
Тонгларда ҳолимдан хабар этаман.
Булбулнинг нолали ашуласида.

Мен сени бир умр излаб ўтаман,
Агар умрим бўйи сени топмасам.
Кетарда, ўлимда огоҳ этаман,
Мен сендан кечмайман қиёматда ҳам.

ЧЕКТИРИБ НОЛА

Қалбимни янада чектириб нола,
Кўзлар ёмғиридан нураган бағир.
Босмасин майсани бемаврид хазон,
У ҳам келган эди дунёга ахир.

Балки тугмоқчи ҳам бўлгандир ғунча,
Балки таратмоққа чоғлаган исин.
Бу ҳаёт бераҳм, бағритош бунча,
Тушуна олмайди майсанинг ҳиссин.

Муҳаббат инсонга беҳисоб тухфа,
Қайс кезиб бағрига мажнунлик солди.
Уни бошга солар савдоси турфа,
Ҳатто оҳ урганда саҳролар ёнди.

АРМОН

Неча йиллар ўтди орадан, билмам,
Нигоҳлар тўқнашди хиёл беҳосдан.
Ёнингизда турар Барчиндай санам,
Лаблари пичирлаб сизга армондан.

Илгари талпинсам, энди талпинмам,
Сиз бахтли бўлсангиз, мен ҳам бахтлиман.
Атиргул кўтариб сиз каби мен ҳам,
Гул гунча шивирлар, сизга армонман.

Биз бир-биримизга термулиб боқдик,
Ўчаётган ишққа яна ўт ёқдик.
Ёдгордек кўз ёшдан мунчоқлар тақдик,
Кўзларим йиғлайди, сизга армонман.

Ўғилчам ҳам худди сизга ўхшайди,
Митти қўлчалари юзин силайди.
Рўмолимни тортиб сочим ўйнайди,
Сочларим айтади, сизга армонман.

Сиз мени қийнаманг, ортиқ сев деманг,
Энди бегонасииз етти ётдан ҳам.
Йўлларимни тўсиб бағрим тигламанг,
Йўлларим айтади, сизга армонман.

Армон йўлларидан ўтиб яшайсиз,
Менга ўзга қўлни тутиб яшайсиз.
Мени кечиришим кутиб яшайсиз,
Мен сизга армонман, сиз менга армон.

ИШҚ САБОҒИ

Муҳаббат дардидан мен сабоқ олдим,
Мурғак юрагимга бир чўғни солдим.
Кетдинг, изларингга термулиб толдим,
Бевафо экансан, армонда қолдим.

Яна юрагимни вайрон этасан,
Айт, қайси боғларни ҳазон этасан?
Яна, эҳ, ишларни ташлаб кетасан,
Бевафо экансан, армонда қолдим.

Дилни хижронларга отмагин, севгим,
Ортимдан қуёшдек ботмагин, севгим.
Борим сот, ишқимни сотмагин, севгим,
Бевафо экансан, армонда қолдим.

НИГОРИМ

Узоқ йиллар излаганим сен эдинг,
Узун тунлар бўзлаганим сен эдинг.
Ўзим сен деб, сизлаганим сен эдинг,
Мени ёлғиз ташлаб кетдинг, нигорим.

Кеча-кундуз фақат сени кутардим,
Келмаслигинг сезсам, дардлар ютардим,
Келганингда юрагимни тутардим,
Мени ёлғиз ташлаб кетдинг, нигорим.

Билсанг, сени севганимдир армоним,
Бевафони суйганимдир армоним.
Дилга орзу туйганимдир армоним,
Мени ёлғиз ташлаб кетдинг, нигорим.

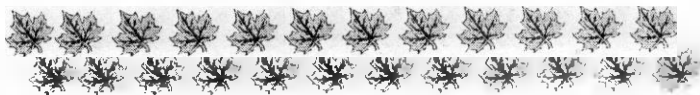
ИЗИМГА ТЎКИЛАР

Изимга тўкилар кузак япроғи,
Сендан яширмоққа кетар йўлимни.
Юракка сингади армон титроғи,
Бераҳм тўзонлар тутар қўлимни.

Сен яна бепарво унутдинг осон,
Боқмадинг ортимдан бир бора куйиб.
Ўша кун мен каби йиғлади осмон,
Ишқли юрагини кўксингга қўйиб.

Сен буни сезмадинг - муздек совуқ қалб,
Сени кечирмайди севги - муҳаббат.
Бу ҳиссиз юракни кўксингга сақлаб,
Бемақсад кезарсан токи, то абад.

НАҲОТ

Наҳот фақат мен учун, жоним,
Азоб бўлиб келгандинг дилга.
Унутолмай қийналар жоним,
Ўхшамайсан хатто ҳеч кимга.

Бугун сендан айрилдим аниқ,
Лекин сени унутаолмайман.
Хатто ўзга кутса-да интиқ,
Билки, сендек сева олмайман.

Ҳамон сенда менинг ҳаёлим,
Унутолмай чекарман азоб.
Бордир сенга ёлғиз саволим:
Сен ҳам бир бор этарсанми ёд?

Сезармикан сенинг ҳам қалбинг,
Бир юракни дод деб яшашин.
Меҳр бериб ёдимда қолдинг,
Энди мендан айро яшашинг.

КЕЧИБ КЕТОЛМАДИМ

Кечиб кетолмадим дунёларингдан,
Мени қақ қуритган саҳроларингдан.
Ҳаёт излаб икки зиёларингдан,
Юракни ёнишдан тўхтатолмайман.

Гарчи мен Ширинга Фарҳод эмасман,
Мажнун чеккан аччиқ, фарёд эмасман.
Содда бир ошиқман, зиёд эмасман,
Тунлари ўзимни ухлатолмайман.

Кел, бир бор кафтингни юрагимга қўй,
Қуйдирса, раҳм этма, тағин уни ўй.
Майли, ёр демасанг, бегона деб суй,
Мен сенга ўзгани ўхшатолмайман.

ОЙ АКСИ

Ажиб экан муҳаббатнинг бўстони,
Яқун топар ҳар кун турфа достони.
Ҳар тун тўлар юлдузларга осмони,
Афсус, улар ишқ аҳлининг армони.

Тим қароғим ёшлаган ул ёр васли,
Гўё денгиз устида ойнинг акси.
Чўкиб кетар тубига гоҳ тонг вақти,
Афсус, ой ҳам ишқ аҳлининг армони.

Ўшал олов нигоҳимни излаб зор,
Тўлин ойга термулади кўз ҳумор.
Атаганми пешонамга битмас ёр,
Ўша ойдир менинг ишқим, армоним.

АНОР ГУЛИГА

Кўрқаман хаттоки айтишга ошкор,
Исмингни пичирлаб бир бор тилимда.
Ишқдан, майли, етсин юракка озор,
Барибир асрайман сени дилимда.

Туну кун тангрига илтижо қилиб,
Нигоҳинг бир бора кўришдан куйсам.
Учрасанг, ортингдан маҳлиё бўлиб,
Ўзимни беқарор Мажнунга йўйсам.

Ҳаловат йуқолган икки кўзимда,
Гуноҳи ўзида азобин тортар,
Лекин бу юрак ҳам айро ўзимдан,
Хижроннинг бағрида совуқ еб ётар.

ИШҚИМ ИШОНЧИНИ

Ёлгонми бу кўзлар сувлар сепгани,
Излаб, ёлғизим деб сени топгани.
Сени деб туну кун азоб тортгани,
Ишқим ишончини топтаган малак.

Ҳар бир изларингга тўкилди киприк,
Бузилди-ку бахтдан яралган кўприк.
Энди муҳаббатим қоларми тирик,
Ишқим ишончини топтаган малак?

Тунлар ой юзини юваркан толиб,
Юракни яралар доғлари томиб.
Армон ёмғирини ичаман қониб,
Ишқим ишончини топтаган малак.

Мен сени кутаман қорлар остида,
Сабрсиз муродлаб совуқ дастида.
Лоладек гуллайин қирлар устида,
Ишқим ишончини топтаган малак.

СЕН ДЕЯ

Сен дея келгандим дунёга,
Сен дея кетарман ушбу кун.
Қалбимни титратган зиёга,
Ухшайди йиғлатган қаро тун.

Тентираб кездиму чаманлар,
Лабингдек ғунча лаб кўрмадим.
Санчилди кўздаги наштарлар,
Кўксимни ўзга ниш ўймади.

Мен ўша дард билан яшадим,
Оҳ, шодман, қанчалар бу ширин.
Дилни юз нурингга тўшадим,
Бу даво, сездингми ишқ сирийн?

Тақдирми, биримиз самода,
Ой каби нурымиз ташласак.
Биримиз қақраган саҳрода,
Адашиб бахтиёр яшасак.

Умид бер юракка бир нафас,
Сўнгги бор термилиб тўйин.
Ёнсини армондек бир қафас -
Қабримга кулиб бош қўйин.

СЕВГИ ҚУРБОНИ

Ниҳол ғунча эдим ҳаёт боғида,
Юзимга хазоннинг рангин суртдим мен.
Бахтиёрлик кетди ёшлик чоғимда,
Алданиб, авраниб хижрон ютдим мен.

Наҳот энди гирён икки кўзимда,
Муҳаббатинг юзларига боқмайман.
Айб сендами ёки асли ўзимда,
Ростин айтсам, энди сени кутмайман.

Кетдим қайтар йўллари берк йўлакдан,
Изламагин вафо қалбимдан сарсон.
Сен кўрсатган азоб ўтган юракдан,
Бўлган эдим ёлғон севгинга қурбон.

МУҲАББАТНИНГ ҚАЛБИ

Тўлиб-тошиб кетсаю юрак,
Севгинг агар топталса ерда.
Очмай сўлса ишқ деган куртак,
Муҳаббатнинг қалби қаерда?

Бошларингни урсангу тошга,
Тунлар бир зум юмилмаса кўз.
Етармикин ул қалам қошга,
Юрагимда яшаётган сўз?!

Яна сени қучади хаёл,
Ёниб рашқда тунлар ойдан ҳам.
Қизғанасан, қийнар бир савол:
«Севармикин шундай мени ҳам?»

ИШҚ БАХТИ

Сен кечдинг покиза муҳаббатимдан,
Мендан кўзларингни олдингми осон.
Дариг тутдинг мени саҳоватингдан,
Ишқинг бозорида юрагим арзон.

Мен телба кечмадим шунда ҳам сендан,
Ёниб яшайвердим ўлгунча минг бор.
Тунлар ойга боқиб отардим хандон,
Чунки йиғлашимдан энди не наф бор!

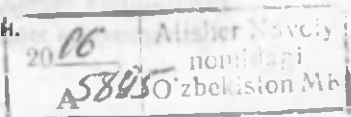
Токи кўзларингда яшаркан олам,
Бахтлиман - турибман бир чеккасида.
Қара, ёниб-ёниб йиғлайди қалам,
Бармогимни қўйиб ўнг елкасига.

ЁДИНГ БИЛАН

Ўша куни исминг такрорлаб,
Ўз-ўзингга қилгандим эрмак.
Юрагимда умрбод порлаб,
Қолишингни сезмай мен - тентак.

Энди ҳар он тортаман азоб,
Исминг айтиб йиғлаб кечалар.
Мен бошимни қайга отаман,
Бу ишқингдан кечгин десалар?!

Ёдинг билан яшаб юрибман,
Тортиб олма буни ҳам мендан.
Ишқ олдида маънос турибман,
Минг бор узр сўрайман сендан.

ҚОШИНГ ТОБУТИДА

Қошинг тобутида ётибман айро,
Қўмилмай тун каби қаро кўзингга.
Рухим беоромдир бу хўрлик аро,
Хатто бу хазинлик сингган юзингга.

Мен учун бир парча кўнгил четидан,
Қабр оч, бераҳм, кўм мени унга.
Қаровсиз қолсам гар юрак қатида,
Мен сени йўқлайин дард бериб дилга.

Эсласанг, дод солиб ёрилсин осмон,
Бағридан дард каби тўкилсин юлдуз.
Йиғласа, муҳаббат боқиб мен томон,
Узр айтмоқ учун тополмагин сўз.

ОСМОНИМГА ТЎЛМАДИ ЮЛДУЗ

Мени ютди хижрон гирдоби,
Тинч қўймади васлинг азоби.
Осмонимга тўлмади юлдуз,
Бормикан деб дарднинг адоғи.

Юрагимда ёнди садоқат,
Бу аламга қилолмай тоқат.
Осмонимга тўлмади юлдуз,
Ўчиради вафо деб фақат.

Қўрай дея кўчангга ўтиб,
Ўз-ўзимга тоқатни тутиб.
Осмонимга тўлмади юлдуз,
Қўзларимдан маржон ёш тўкиб.

ХАЁЛИМ

Сен мени унутмоқ истадинг,
Кечдинг узун, бедор тунлардан.
Бахтингни кимлардан изладинг,
Қувондинг ўткинчи кунлардан.

Бир куни келишин сезмадинг,
Иккимиз излаган тилакни.
Нега ўлтирмадингда, эзмадинг,
Муҳаббат етмаган юракни?

Мана, яшаяпман тилакда,
Лек сенсиз хувиллар баҳорим.
Ўнчадек покиза юракда,
Осуда отолмай наҳорим.

Унутмоқ мушкулми оҳ, шундай,
Тутдими муҳаббат заволи.
Тўфондек чайқалар бошимда,
Сен билан яшаган хаёлим.

АЙИРМА

Мен қайноқ чўлларда қум тепалиқда,
Тупроққа тиззамдан ботиб бораман.
Мажнунни излайман даштда, кенгликда,
Унингдек ишқ дардин ютиб бораман.

Гар тикан устига хориб йиқилсам,
Бағримга майсадек ботади у ҳам.
Саҳрога ёмғирдек эриб тўкилсам,
Ундаги лолалар гуллайди тутам.

Саҳронинг қўшиғин эшитинг тунда,
Гоҳ кулар, гоҳ йиғлар тинмасдан.
Гўё мажнун қўшиқ айтади унда,
Юлдузлар сўнади, ерга қўнмасдан.

Ҳамон кезинаман тополмай қарор,
Фалак кўп қийноққа солади мени.
Унга бир сўзимни айтаман такрор:
- Фақат орзуйимдан айирма мени.

КУЙГАН ДИЛ

Субҳидамда оҳу кўзинг,
Гулга шабнам илиб кетди.
Мен асраган муҳаббатни,
Киприкларинг тилиб кетди.

Даркормиди, менга айт, ёр,
Шунча алам, шунча дард, ишқ?
Биз боғлаган дил йўлининг,
Кўприклари синиб кетди.

Баҳор келди музлар эриб,
Шаршаралар ҳосил бўлди.
Сен қўмсаган баҳор келиб,
Хатто тошлар эриб кетди.

Мажнун бўлиб саҳро кездим,
Қуёшмидинг, айт, севгилим.
Ишқда куйган дил оҳига,
Бутун замин ёниб кетди.

Севганимни билиб туриб,
Сен бепарво боқдинг, гулим.
Ўша кунги боғбон сени,
Ўзга боғга олиб кетди.

ДАРД

Мен яна қўмсайман ўша кечани,
Унутмоқ истаган сен ўша тунни.
Дийдоринг ёндирган неча-нечани,
Хазондай сарғайтир дард ила хунни.

Адо этгай тамоm, лекин не қилай,
Боғланиб қолганман ёлғиз ўзингга.
Сен кечмоқ истайсан, лек мен не қилай,
Кет деб, кечолмасам икки кўзингдан.

Сен тамоm ўчирган хотираларда,
Билки менинг тоза юрагим яшар.
Дард сиқиб чиқарган сатраларда,
Кўзимни куйдириб ёшларим тошар.

ҚАНДАЙ ЧОРА БОР?

Эй покиза ғунча, ифорли гулим,
Сенинг сирларингдан огоҳдир дилим.
Ёлғон туйғуларнинг бўлмагин қули,
Севги ўткинчидир, ўткинчи сеvги.

Мени ўйлаб тунлар бўлиб сиз бедор,
Ёрим билан кўриб йиғламанг зор-зор.
Севгингиз пинҳона қилдингизми ор,
Бу сеvги баҳори ўткинчи баҳор.

Оғир хўрсинасиз, қизил юзлигим,
Нечун кўнглингизга берасиз озор.
Ашъорлар битибсиз, қора кўзлигим,
Кўнгил дардингизни айлабон изҳор.

Мен сизни сеvаман, сеvгандек барча,
Сиз буюк сеvгига лойиқсиз, нигор.

Мени деб куюнманг, ўйламанг қанча,
Сиз каби менинг бир гўзал ёрим бор.

Дунёда жамики бахтни тилайман,
Насиб этсин кўнгил тилагандек ёр.
Энди не қилай мен, нима қилай мен,
Бахт тилашдан ўзга қандай чора бор.

СИНГЛИМ

Тақдир йўли икки ёнга айирди бизни,
Кўролмаган қаро кўзлар айирди бизни.
Тақдим этди тақдир лайло бир қизни,
Лекин сендек севолмадим, жон синглим.

Согинсам гар кўзларинг, юлдузга боқдим,
Тонгда оплоқ рўмолинг булутдан топдим.
Эрта баҳор сўлган лола кўзини ёпдим,
Лекин сени тополмадим, жон синглим.

Атаб тиккан эдинг ажиб рўмолча,
Ўраб юрагингдан бердинг бир парча.
Уни асролмадим уринмай қанча,
Энди сени эслаб бағрим қон, синглим.

ҚИЗЛАРНИНГ ҚАЛБИ

Бир куни бевафо дилдор тўйида,
Умидсиз боқарди икки кўзларим.
Шу куни бир ўзим соҳил бўйида,
Кезардим, муҳаббат йўқ деб бўзлардим.

Келгандинг ўша кун қаердан, ёрим,
Юракни эзгувчи сўзлар айтгандинг.
Овозинг малҳамдек туйганди дилим,
Умидсиз соҳилдан олиб кетгандинг.

Ушбу кун сен мени кутқарган кеча,
Дунёга қайтардинг меҳрингни бериб.
Келар деб кутдимку соҳилда қанча,
Дийдоринг тафтида кетай деб эриб.

Не учун келмадинг - бермадинг дарак,
Ё сен ҳам кетдингми ўша ёр каби.
Сендек мен ҳам эдим безовта юрак,
Бари бир эканку қизларнинг қалби.

ОЛИС ОЛИБ

Олис олиб осмонларимни,
Тунлар ойдан ололмасдинг кўз.
Янчиб сочинг - армонларимни -
Сочиб қўйдинг мисоли юлдуз.

Энди ўша эсган шаббода,
Излар сени хаёлларимдан.
Топилмаса ахтариб гоҳда,
Тортар тонгда рўмолларимдан.

Айбларингни олгин бўйнингга,
Ҳақиқатни яширма ортга.
Сен ишқимни ёлғон йўйдинг-да,
Ўхшаб қолдик иккимиз ётга.

МЕҲР ШАМИ

Зулматидан нур истадим бир умр,
Мен бечора топарман деб дилингдан.
Вақт ўтади, тушунганда сен охир -
Кўзларимнинг қолганини йўлингда.

Қўрқар эдим кўзларингга боқишдан,
Музлаб қолар миттигина юрагим.

Бегонаман сенга унча ёқишдан,
Сезмай қолдим энди сенга керагим.

Балки сендан тополмаган қуёшни,
Ўзга қалбнинг тонгларидан топарман.
Шунда фақат сенга бериб бардошни,
Юрагинда меҳр шамин ёқарман.

ХАЁЛИМДА

Хаёлимда исминг тўфони,
Вужудимда титроқнинг сири.
Қулагандек юрак кўргони,
Кўзларимда армон ёмғири.

Соғинч босган кипригимда чанг
Маҳкам, кўчиб кетолмас ундан.
Кўзларимни очаман аранг,
Мени ташлаб кетдингми чиндан?

Вафо қилди кипригимга чанг,
Вафо қилди кўзларимга ёш.
Сенчи вафо қилмадинг, аттанг,
Кўксингдаги юрак эмас, тош.

Хайрлашмоқ шунчалар осон,
Қанот қоқиб учолмас орзу.
Қандай нафас олдийкин виждон,
Наҳот бўлса бу ёлғон туйғу.

ҚАРОҒИМДА

Эркам, қаршингдаман - пирпираган шам,
Ёниб, ўз жисмимни ўзим эритдим.
Гўзал чеҳранг бўлиб дилимга малҳам,
Зулмат - тунларингни чароғон этдим.

Қароғим ичида яшарсан мангу,
Юрагим тубига чўккан гавҳарим.
Мени асир этди ишқ деган қайғу,
Сенсиз бу дунёда йўқдир асарим.

Мени ташлаб кетма, йўқла ҳар саҳар,
Ўнгу тушларимда бўлгин ҳамроҳим.
Бизга насиб этсин келажак баҳор,
Ёруғ у кунларга етказ, илоҳим.

СЕН КЎКСИМГА ҚЎЙГАНИНГДА БОШ.

Нега қийнар мени муҳаббат?
Нима эди қилган гуноҳим?
Маҳкумдирман энди то абад,
Хижрон, қайғу бўлиб ҳамроҳим.

Мен учун йўқ отаётган тонг,
Мен учун йўқ ботгувчи қуёш,
Қуёш каби, тонг каби чехранг,
Сен кўксимга қўйганингда бош.

УЛ ЁР

Пинҳон тордим ишқнинг азобин,
Малҳам берди юракка қалам.
Тўлганида гурбатга бағрим,
Малҳам бўлди ҳаёлий олам.

Баъзан кетдим ёрдан йироққа,
Унутмоқ чун азобни секин.
Сочиб қўйдим оппоқ вараққа,
Дардларимнинг эзилган ҳокин.

Муҳаббат деб ёнди қалбим ҳам,
Яна ёқдим бағрим тўла чўғ.

Куриб қолди кўзларимда нам,
У сиз лабда табассумим йўқ.

Телбалардек тутиб ўзимни,
Мажнунликни қилсам ихтиёр.
Саҳроларга бурсам юзимни,
Билинг, бунга сабабдир ул ёр.

БАРДОШ

Алдандим ўткинчи ҳавас - туйғуга,
Алдади севгининг бевақт ташрифи.
Кўзларим ёр бўлди тунлар уйқуга,
Шунчалар буюкки, етмас таърифим.

Ёр келса ёнимга, маҳлиё бўлиб,
Кўнгилга баҳорим келгандай, кулдим.
Энди чин борлигим зим-зиё бўлиб,
Ҳазонлар ургандай бемисил сўлдим.

Ўша манзилларга кўмилди руҳим,
Суратим кезади энди то абад.
Муқаддас мен учун ўша дард, оҳим,
Муҳаббат юракка беради мадад.

Мен сизни эсласам кўзларим қотиб,
Энг ширин хаёлга кўмилиб кетар.
Бир умр соғинчда аламни ютиб,
Бардошни кўксига босганча ўтар.

ИШҚ ТИКНИ

Сочларимни ўрди янгалар,
Ўсмаларни қўйди янгалар.
Ўлан айтиб зор-зор йиғлатиб,
Бағри- дилим ўйди янгалар.

Яноғимда қотди кўз ёшим,
Айро тушди палахмон тошим.
Соғинч ютиб армон дардида,
Не кунларни кўрди бу бошим.

Тутмасмикин бир кун уволи,
Пок севгимиз топган заволи.
Қўйолмайман сени тупроққа,
Ишқ тикани кирган товоним.

ТАҚДИР ЭКАН

Шод бўлмаган дилимдан сўра,
Исминг қўймас тилимдан сўра.
Ёр, ўзгага ёр бўлган куним,
Қорлар ёққан қиримдан сўра.

Ёр-ёр айтманг, қизлар, суюниб,
Остонамда бахтим йиғлади.
Қолиб кетди зор-зор қуюниб,
Кўнгил севган ишқим йиғлади.

Изингизга ғам сочган ўзим,
Илк бор ёр деб кўз очган кўзим.
Бевафо деб атаманг фақат,
Тақдир экан, не қилай ўзим.

Кетолмайман сиздан юмиб кўзимни,
Ўтли нигоҳингиз айлаган шайдо.
Қанча олиб сиздан қочмай ўзимни,
Яна қаршингизда бўламан пайдо.

Кўксингиз осмон, мен юлдузман осмонни кучган,
Ўртаса хижрон, минг бўлакка бўлиниб кўчган.
Таратиб ёғду, гўё шамдек эрибла ўчган,
Мен сизни, мен сизни шундай севаман.

ҲАЗИЛ ШЕЪР

Севган қизин дарвозаси нақшли,
Йигит кўзи дарвозага боқишли.
Чиқиб қолар дея қарар тешикка,
Айтар ошиқ менга эмас, эшикка.
Қиз чиқади қовоғидан қор ёғиб,
Икки жайрон кўзларидан ёш оқиб.
Йигит шўрлик қолиб кетар бўронда,
У совуқдан гирип бўлар чамамда.
Асалим дер, нозигим дер гул тутар,
Бир кулинг дер, вой, бечора, қон ютар.
Илжаяди, жами тўртта тиши бор,
Кампир деманг, тишда нима иши бор.
Олиб берса марожнани ямлайди,
Йигит шўрлик бармоғини ялайди.
«Яна олиб берасизми-а? сўрайди,
Йигитнинг бўш чўнтаклари, «хўнграйди».
- Қаердан ҳам учраб қолдинг, гўзалим,
Оқиб тушсин сени кўрган кўзларим.
- Ундай дея энди қилманг афсуслар,
Мени севган асли сиздек Мажнунлар.

САҲРОДАГИ ГУЛ

Қуш учса, қаноти куяр саҳрода -
Улғайибди сувсиз биргина гунча.
Вафо ва садоқат бўлиб андоза,
Нажот кутар экан қуёш ботгунча.
Бир кун шу саҳродан мусофир - ғариб
Йўл босиб бораркан ғамгину беҳол.
У гулнинг ёнидан ўтганда хориб,
Тикан илинибди кийимга алҳол
Йўловчи кетибди сезмай гул дардин,
Оқшом баргларин гул ёйибди аста.
Ҳеч ким ўқиёлмас дея дил арзин,

Сахаргача йиглаб бўлибди хаста.
«Неча карвон ўтди кўтариб тўзон,
Барчасин рад этиб кутдим ўзингни!
Сендан ўзгани дил демади султон,
Не замонлар кутдим ўтар йўлингни!»
Сахрода турибди бирдан чанг-тўзон,
Еру кўк қум билан ўраб чирмалди.
Бари селдан бўлди шўрлик гул хазон,
Йўловчи қайтаркан кўзи қадалди.
Қуриган қирмиз-барг интилди лабга,
«Ушалмаган орзу» деди хаста гул.
Аммо ўшанда ҳам етмай сўз қалбга,
Гулнинг қолгани ҳам қуриди буткул.
Йўлингиз тушса гар сахро йўлига,
Ёлғиз бир гунчани қидиринг қараб.
Ва бир йўловчини гули - қўлини -
Гул ўпган лабининг қолганин қақраб.

ЁР-ЁР

Зухро юлдуз кулган кеча,
Ой кечаси, ёр-ёр.
Менинг ёрим ўшал ойнинг,
Бир парчаси, ёр-ёр.
Очилмаган гунча эдинг,
Атрин сочган, ёр-ёр.
Куйдирмагин бунча энди,
Атиргулим, ёр-ёр.
Оппоқ либос сенга шунча,
Ярашибди, ёр-ёр.
Кўкда ойла бунча ҳусн,
Талашибди, ёр-ёр.
Ота-онанг берган дуо,
Ёр бўлсине, ёр-ёр.
Муҳаббатинг юрагинда,
Бор бўлсине, ёр-ёр.

.... га

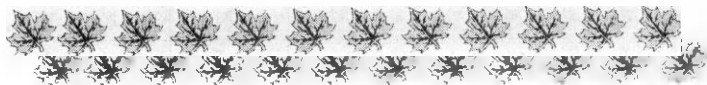
Нигоҳинг изладим, туну кун куйдим,
Не бало бўлдию мен сени суйдим,
Муҳаббат нелигин кўнгилда туйдим,
Мен сенга юракни олдириб қуйдим.

Соғинсам кўз ёшдан аламни олиб,
Ўртадим дилимни хижронда қолиб.
Ёрилди осмониб титроққа солиб,
Мен сенга юракни олдириб қуйдим.

Бу менга берилган ишқнинг жазоси,
Бошимда бор экан ширин савдоси.
Қаро кўзларингнинг бўлиб гадоси,
Мен сенга юракни олдириб қуйдим.

Кўзимни очганда ёриғлигим сен,
Дунёда борлигим, тириклигим сен.
Мен чеккан дардларга шериклигим сен,
Мен сенга юракни олдириб қуйдим.

Кўнглим саҳро каби ловиллаган чўғ,
Оромим йўқ дилда бирсон тиним йўқ.
Сен учун азобдан ўзга йўлим йўқ,
Мен сенга юракни олдириб қуйдим.

ЎЗИМГА ҚАЙТ

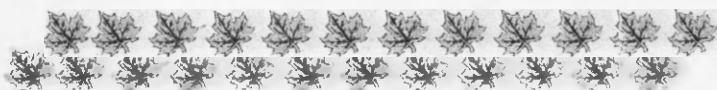
Борингда етмадим қадрингга,
Назар ҳам солмабман сабрингга.
Ураман бошимни қабрингга,
Ўзимга қайт, ёрим, ўзимга.

Эркалаб сочингдан тортмадим,
Мен хою ҳавасдан ортмадим.
Қуёшдек кўксингга ботмадим,
Ўзимга қайт, ёрим, ўзимга.

Мен кулсам, қувончдан йиғлардинг,
Қоқилсам, дилингни тиғлардинг.
Умримга сен умр тилардинг,
Ўзимга қайт, ёрим, ўзимга.

Надомат юрагимни ёради,
Нигоҳинг дилимда қолади.
Мени минг қийноққа солади,
Ўзимга қайт, ёрим, ўзимга.

Кўзларим сўзлади, йиғладим унсиз,
Япроқдек бағринга оҳиста қўндим.
Мен сени кечирдим, кечирдим сўзсиз,
Бир лаҳза йўқотиб, минг бора ўлдим.

Тиканлар бағридан лоладек унди,
Гўёки ёмонлар дастидан тўйиб.
Бизларга ёд бўлди, кўзини юмди,
Мен сени авайлаб асрадим суйиб.

Ёмонлар яшолмас биз қурган тахтада,
Товонин қўёлмас остонамизга.
Биз эса тўламиз мисоли шабнам,
Юлдуздек товланиб гул косасига.

Нега мени қийнайсан, юрак,
Нима эди қилган гуноҳим?
Сенга амр қилганди истак,
Энди эса қийнайди оҳим.

Қаерлардан учратдим сени,
Бир зум илсиз боғландим сенга.
Ўша илк бор, ўша сўнгини,
Висол эмас, армон де менга.

Азобларинг камми шунчаси,
Хазон этар бир куни мени.
Табассумим - ғамлар ғунчаси,
Унутсайдим бир лаҳза сени.

Кечиролсанг, кечир, муҳаббат,
Алдадик иккимиз сени.
Мен кўр эдим, у эса - бир бахт,
Бахтсиз қилди биргина мени.

Сизга боқиб кўзларим толди,
Термуламан мажолсиз яна.
Юрагимда юрак йўқолди,
Севаман деб қиласиз таъна.

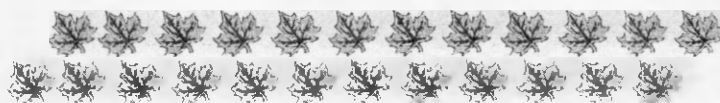
Мен не қилай, сўйлайвериб оҳ,
Хатто лабим қолди пичирлаб.
Бунга фақат юрагим гувоҳ.
У чидолмай қолди питирлаб.

Дард таъми бор кўз ёшларимда,
Хижронларга ўт қўйиб сизар.
Нигоҳларинг ўнг - тушларимда,
Мени жонсиз, мажолсиз ззар.

Тақдирга тан бериб, туйгуга аср,
Юрагим мен учун юборган хазил -
Йиқитди, ноилож руҳим кетди зил,
Мен ўша кўз ёшдан топдим ҳаловат.

Музлаган юракни иситди меҳр,
Хазонга айланди - тўзғитди қаҳр.
Менга жон бахш этган ишқингдир ахир,
Мен ўша ишқингда топдим садоқат.

Олса, жон олсин, э ёр, сочимнинг бир толаси,
Изларимга бўлсанг зор, ўтирсин ишқ ноласи.
Кўзларингда чақнаган қуёшларда аксим бор,
Эриб кетсин, майлига, кўзларингнинг қораси.

МУҲАББАТ

1.

Севаман. Биринчи муҳаббат,
Яшайсан армонлар қўлида.
Кўнгилга тилайман мен тоқат,
Учрасанг сен агар йўлимда.

Севаман. Биринчи муҳаббат,
Кулмагин мен телба устидан.
Кўрмадим мен сенда садоқат,
Алдамчи туйғулар дастидан.
Севаман. Биринчи муҳаббат,
Осмонда тўламан ой бўлиб.
Чақнадим бир лаҳза омонат,
Юлдуздек кўксингга жо бўлиб.

Севаман. Биринчи муҳаббат,
Бахтлиман покиза юракда.
Жисмимни гуллатган юрак-ла,
Яккаман феруза фалакда.
Севаман. Биринчи муҳаббат,
Унутма, бир умр тут ёдда.
Сен эслаб чекмагин надомат,
Мендек ёр топмасанг ҳаётда.

2.

Мен кузатдим очиқ юз билан -
Сизни ўзга оламга шодон.
Таъриф этмас битта сўз билан
Куйиб қолдим ишқимга пинҳон.

Тан бердиму тақдирга ахир,
Лек юракдан қўрқиб яшадим.
Сиздан кечмоқ бўлса-да оғир,
Хаёлимдан юлиб ташладим.

Атолмайман муҳаббатим деб,
Яшираман тушларимдан ҳам.
Туйғулардан дилга бердим зеб,
Кўзларимдан оқиб турар гам.

Сизни севмоқ мен учун гуноҳ,
Лекин кетмас бир он тилагим.
Энг муқаддас туйғуга гувоҳ,
Муҳаббатим, митти юрагим.

ЎЗИММАН

Йиғлама, тунлари уйғонсанг чўчиб,
Бир бағр топмасанг босгувчи бошинг.
Парвона капалак мисоли учиб,
Мен ўзим бўламан сенинг сирдошинг.

Бевафо ўзимман, биламан буни,
Қоронғу тунларда ёлғиз қолдирган.
Минг бахтли онларга тўла бир куни,
Сени кўзда ёшла ўйга толдирган.

Не қилай, орамиз этилган айро,
Лекин ёлғизликка сиғинолмайман.
Ёлғизгина сенга бўлганман шайдо,
Мен сендан ўзгани соғинолмайман.

МУҲАББАТГИНАМ

Сен кетган йўлларга термулиб толдим,
Бир зумда нигоҳим изингдан олдим.
Сен дея юракни азобга солдим,
Эҳ, менинг девона муҳаббатгинам.

Бир сени ўйлардим кечаю кундуз,
Ошкора айтмоққа тополмасдим сўз.

Балки севгимизга тегдимикан кўз,
Эҳ, менинг линҳона муҳаббатгинам.

Тик боқсам, ортингдан ташламай кўз қир,
Хайқирсам севаман сени дея бир.
Бу янглиғ иккимиз топмасдик жабр,
Эҳ, менинг садпора муҳаббатгинам.

Мен севиб, севилиб яшасам сен-ла,
Жон бериб, берилиб яшасам сен-ла,
Ишқингдан дил эриб яшасам сен-ла,
Қолмасди армона, муҳаббатгинам.

Қўксимда ёнган бу оловни,
Ўчирманг, истамам сира ҳам.
Сочимда оқарган қировни,
Таққандир ишқ деган ширин ғам.

Куёв бола келтирар рашкин
Келинчак-гул, юзлари қирмиз.
Қаранг, йиғлар бир чеккада жим,
Оқ либоси армон бўлган қиз.

Афсус чекар, ўтди барчаси,
Ҳар нафасда тортади азоб.
Қон бўлади юрак парчаси,
Ҳақдан келган энг аччиқ жазо.

Енгил бўлди шунчалар туйғу,
Оқибатин қилмади фараз.
Кечалари билмайди уйқу,
Ўлган энди энг олий ҳавас.

Баҳорлари хазон қизларга,
Армон бўлди бу ҳарир либос.
Ярашмайди энди сизларга,
Ғунча деган покиза қиёс.

ТУГАЛЛАНМАГАН ШЕЪРЛАР

Шу оддий қаламдан тўкилган сўзлар,
Сенга бўлган меҳр ифодасидир.
Ўтли боқиб турган бу қора кўзлар,
Юртим, истиқболинг нишонасидир.

Тарк этдими гўзал туйғулар,
Сени эслаб титрамади қалб.
Бошга тушган оғир қайғулар,
Ажратдими ёлғизлик истаб.

Қўрқаман, оҳ, хувиллаган дил,
Гўё мени ютишга қодир.
Ўтинаман қалбга тўлиб кел,
Менга жуда кераксан ҳозир.

Қалбим гўё булутли осмон,
Кўзларимдан ёғар ёмғири.
Балки буни айтишдир осон,
Балки шудир соғинчнинг сири.

Мени сенга айтар гапим кўп,
Дардкашим бўл, тингла барини.
Сочим сила, пешонамдан ўп,
Ортга қайтар ёшлик даврини.

Кўзим бир томчи ёш билан тўлиб қолди,
Қувонч тўла дунё ёлғон бўлиб қолди.
Умид гули очилмайин сўлиб қолди,
Аста боқиб: «Унут мени», - деганингда.

Хатто бугун кўзингдаги ёш,
Оширади хуснингни минг бор.
Мен учун-чи, тақдир - бағри тош,
Сен бўласан ўзгасига ёр.

Тақдиримдан яшайман нолиб,
Ёлғиз сени менга кўрди кўп.
Кул бўламан бир куни ёниб,
Ишқ боғингга мен учун гул сеп.

Ишқимизнинг кўз очган куни,
Иккимизни азобга солди.
Мен-чи, кутдим бир умр сени,
Хумор кўзим йўлингга қолди.

Тўлиб кетди юракка алам,
Йиғлай десам ёш йўқ кўзимда.
Қоронғудек гўё бу олам,
Ихтиёрим эмас ўзимда.

Унутай деб юмсам кўзимни,
Қароғларим ортида чеҳранг.
Бепарводек тутсам ўзимни,
Яна аср этади сеҳринг.

Бунчалар сиз райҳондек сўлим,
Кўзингиз-чи, маржон ёш тўкар.
Сиз куйинманг, беозор гулим,
Битта менинг куйганим етар.

Энди йиғлаб ўртанманг зор-зор,
Майли, бўлинг ўзгага дилбар.
Тақдим этинг ширин табассум,
Битта менинг куйганим етар.

Булбул бўлинг ишқ боғларида,
Овозингиз оламини тутар.
Ёнмай кузнинг хазонларидай,
Битта менинг куйганим етар.

Қоқилдим, эгилиб, йиқилди деманг,
Ғунчаман, очилиб тўкилди деманг.
О, ҳали олдинда менинг манзилим,
Мен бахтга боғлансам, сўкилди деманг.

Юракда янгради сеҳрли бир куй,
Энг юксак туйғулар қилди асира.
Ишқим осмонида туйганим бу ўй,
Мени ва севгимни абадий асра.

Илк бор кўзларимдан ёғилган нурсан,
Илк бор кўзларимда унган кипригим.
Менга оқ сут берган онадай хурсанд,
Менга шодлик берган сенинг шодлигинг.

Илк бор боққанимда қаро кўзингга,
Йиғлади кўзларим дув-дув ёш тўкиб.
Ўрганиб қолдию бийрон сўзингга,
Бир умр қолди ҳам тубига чўкиб.
Дардларимнинг достонин тингла,
Азоблардан қутқаргин мени.
Муҳаббатнинг нелигин англа,
Борлигимсан, севаман сени.

Ўзи берар тақдирни, дард бор эди кўзида,
Учраштирди иккимиз муҳаббатнинг кузида.
Ғунча очган ниҳолим музлаб қолди қаҳрингдан,
У яшади қувониб бир лаҳзача бағрингда.

Хайрлашмоқ онлари сокин
Шамол бўлиб елгим келади.
Аммо сизни ёнингизда ҳам,
Яна сизни кўргим келади.

Йироқдирман сиздан шунчалар,
Яқиндирман шунчалар дилга.
Беорому ғамгин бу кунлар,
Айлантирар жисмимни кулга.

Кўзларимга яшираман севгимни,
Боққанимда ўт солар деб юракка.
Хижрон ютди дил излаган кулгимни,
Сочиб қўйдинг уни кўнгил йўлакка.

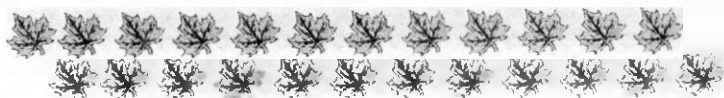
Сизга айтар дил сўзларим кўп эди,
Қошингизда бошим эгик туриб жим.
Дилимдаги тортилган ип ишқ эди,
Тақдирга тан бериб мен уни уздим.

Ҳар тонг сени исминг айта уйғонаман,
Севгимизга таҳсин айта уйғонаман.
Ишқ дардида тунлар бедор чиқиб ҳар дам,
Кечаларда қайта-қайта уйғонаман.

Мен чопқиллаб ўтган кўча,
Онам эртак айтган кеча.
Орамиздан ўтган неча -
Йиллар ҳамон хаёлимда.

Менга сирдош бўлди кўкда тўлин ой,
Тушларимни жим тинглади тошқин сой.
Ифори бўлмаса, гулда йўқ чирой,
Бу сўзимни қулоғингга қуйиб ол.

Қадрингизга энди етдим,
Нега сизни ташлаб кетдим.
Азоб қўлин ўзим тутдим,
Энди чидаб тутолмайман.

БАҲОР ЁМҒИРИ

Ёмғир ёғар шигиллаб,
Сирларини шивирлаб.
Ўт чақнаса кўздан,
Осмон кетар қимирлаб.

Ювиб замин юзини,
Очар майса кўзини.
Яшнаб кетиб қиру дашт,
Танимайди ўзини.

Бошин эгиб ялпизлар,
Анҳор бўйида бўзлар.
Толпопук таққан қизлар,
Қирда бойчечак излар.

ТАҚДИР

Кенг ҳовлида ҳаммаёқ гавжум,
Фақат сенинг хаёлларинг жим.
Дугоналар айтади ўлан,
Бу он ўйинг ўғирлаган ким?

Кўз ёшларинг қурибди охир,
Табассуминг нотаниш бир сир.
Дардларингни ютма ичинга,
Барчасига айбдор тақдир.

Чалинган най бунчалар куйди,
Бир бечора бағрини ўйди.
Ишқ дардини сезмас деб ҳеч ким,
Муҳаббатга ишонмай қўйди.

Кечиринг, кўнглимнинг кўчалари банд,
Келдингиз сиз унга бемаврид - бевақт.
Мени адо қилган муҳаббат дарди,
Кўзимга ғам солди, юрагимга бахт.

ОРЗУ

Осмонларни кучди орзуим,
Тарқаб кетди ҳар ён тилагим.
Оққуш бўлиб учди орзуим,
Қон бўлар бир парча юрагим.

Ноумидлик эшигини ёп,
Армонларга айланма, бахтим.
Энди мени ўзинг излаб топ,
Йўқотмагин, сўнмасин шахдим.

Бахтим бўлиб юрагимга қўн,
Ўтинаман, кетмагин мендан.
Сўнсанг, менинг юлдузим-ла сўн,
Хазон бўлгум ажралсам сендан.

Эслаб сени тўлиб кетаман,
Кузги баргдай сўлиб кетаман.
Майли десанг шу юрагимга,
Ёлғиз сени солиб кетаман.

УМИД

Умидлар юлдуздек тўлдириб фалак,
Бири сўнганида порлагай бири.
Гўё фалак каби бир парча юрак,
Сен билан боғлиқдир улар тақдири.
Энг ёруғ юлдузни тутмоқлик учун,
Энг баланд тоғларнинг чўққисига чик.
Ширин хаёл ё туш кўрсатди кучин,
Не учун юксакка юраклар интиқ.
Бу умид, у ўша юрак парчасин,
Олис осмонларга макон топтирган.
Бу умид, мендеклар яна қанчасин,
Сўнмас туйғуларга хўп ишонтирган.

ЎСМА

Гўзал келин бир кун она бўлибди,
Файзли хонадонга шодлик тўлибди.
Эркалаб бағрига босар фарзандин,
Билинки оналик бахти кулибди.

Қизалоқ юзига боқаркан она,
Кўзмунчоқ карогдан топаркан маъно.
Пучуққина бурни, гунчадек лаби,
Хатто яноғида холи бор - дона.

Нечун кўринмайди қошлари дермиш,
Ёки чиқармикан тилларинг кумуш.
Онасига йиғлаб қоши йўқ деса,
Боқиб, кекса она камондек дермиш.

Ўсма териб келса аста сўлибди,
Пилик каби уни қошга қўйибди.
Узоқ тургач эса ювибди юзин,
Хайратки, қошлари ўсма суйибди.

Бу ўзбек онаси, бу ўзбек қизи,
Бу ўзбек момосин қилган дуоси.
Бугуннинг қизига айтгучи сўзим,
Уволи тутмасин ўсма қаросин.

Бу қошлар Темурни ҳайратга солди,
Бу қошлар Бобурни хаёлин олди.
Қадрига етдию гўзал санамлар,
Бу қошни терганлар армонда қолди.

ФАЛАК

Менинг кўзларимда отади тонглар,
Менинг кўзларимга ботади қуёш.
Киприк орасича ўтади кунлар,
Яноғимда қотар бир томчи кўз ёш.

Сочимга ўзини осади ғамлар,
У оғир юкки, эгар бошимни.
Энг гўзал онлару ситамли дамлар,
Елкамга қўяди тақдир тошини.

Нолимайман сира ўтган кунимдан,
Мендек яшаб ўтар хатто капалак.
Мендек ҳис этади ҳаётни у ҳам,
Кўзимга бир қучоқ кўринар фалак.

УМИД ЯПРОҒИ

Мана куз ҳам ўтиб бормоқда,
Учириб шамолда тўкилган баргни.
Лекин ёлғизгина япроқ қолмоқда,
Қўрқиб пирпирайди ўртаб юракни.

Танҳо қолар энди шохга осилиб,
Уни савалайди ёмғир беаёв.
Ёғаётган қор ҳам аста ёзилиб,
Тонг саҳар баданин музлатар қиров.

Қанчалар зулм қилсин унга табиат,
Юрагида ёнар аллақандай чўғ.
Баҳорни соғинар армонда беҳад,
Ҳозирча нурлардан ўзга паноҳ йўқ.

ПЕШОНА

Ўн бешингни ёруғ дедилар,
Қолганимда зулматларингда.
Ёруғ тонглар қутлуғ дедилар,
Жон бор экан ҳикматларида.

Буни қора, буни оқ дедим,
Ҳақиқатнинг қўлини тутиб.
Соддаликда бошимни едим,
Адолатнинг йўлини кутиб.

Бир тўлғониб тунлари чўчиб,
Турсам тушар онам ёдимга.
Хаёлда ҳам беозор қучиб,
Дейди: «Келиб тургин ёнимга».

Яхшиларга тор деб дунёни,
Сигмай кетар танамизга жон.
Зулматлардан излаб зиёни,
Бутун умр кезамиз сарсон.

Бу биз учун яратилган кун,
Бу биз учун юборилган ризқ.
Шукр қилиб яшамоқ учун,
Пешонага чизилган чизиқ.

МУНДАРИЖА

Ҳуршидабону. Муҳаббатдан сўзлаб кетган қалб	3
Ҳаёт	5
Меҳрнинг юрагида	6
Баҳорларни соғинган боғим	7
Бевафо ёр	7
Мен сени. Чектириб нола	8
Армон	9
Ишқ сабоғи. Нигорим	10
Изимга тўкилар	11
Наҳот	12
Кечиб кетолмадим. Ой акси	13
Анор гулига. Ишқим ишончини	14
Сен дея	15
Севги қурбони. Муҳаббатнинг қалби	16
Ишқ бахти. Единг билан	17
Қошинг тобутида. Осмонимга тўлмади юлдуз	18
Хаёлим	19
Айирма	20
Куйган дил	21
Дард. Қандай чора бор	22
Синглим. Қизларнинг қалби	23
Олис олиб. Меҳр шами	24
Хаёлимда. Қароғимда	25
Сен кўксимга қўйганингда бош. Ул ёр	26
Бардош. Ишқ тикани	27
Тақдир экан	28
Ҳазил шеър. Саҳродаги гул.	29
Ёр-ёр.	30
...га	31
Ўзимга айт	32
«Кўзларим...» «Нега...»	33
«Сизга...». «Тақдирга...» «Олса...»	34
Муҳаббат	35
Ўзимман. Муҳаббатгинам	36
«Кўксимда...», «Куёв бола...»	37
Тугалланмаган шеърлар	38
Баҳор ёмғири. Тақдир	42
Орзу. Умид.	43
Ўсма.	44
Фалак. Умид япроғи	45
Пешона	46.

Адабий-бадий нашр
Дилдора ҲОЖИМИРЗАЕВА

«БАҲОРНИ СОҒИНГАН БОҒИМ»

(Шеърлар)

Муҳаррир: Усмон ШУКУРОВ
Мусаввир: Севара ҚУРБОНОВА
Тех муҳаррир: М.МИРЗАКАРИМОВА
Мусаххих: М.УСМОН
Компьютерчи: Ҳ.ПАРПИЕВ

Босмахонага 2005 йил 7 декабрда берилди.
Босишга 2006 йил 6 январда рухсат этилди.
Бичими 84x108 1/32. Ҳажми 1,25 босма табоқ.
Буюртма 2222. 550 нусха.

Баҳоси келишилган нархда.

«Андижон нашриёт-матбаа» ОАЖ
босмахонасида босилди.